

Forsøgsbeskrivelse til frikommunenetværk

Forsøg nr. 9: Mere sammenhængende forløb i psykiatrien

Forsøget skal give mulighed for at skabe mere sammenhængende og helhedsorienteret forløb for borgere tilknyttet psykiatrien, der får indsatser på tværs af forskellige sektorer.

Baggrund for forsøget

Region Midtjylland og kommunerne har i fællesskab afdækket en række juridiske barrierer for at virkeliggøre et politisk ønske om at skabe et mere sammenhængende forløb for borgere i psykiatrien på tværs af region og kommune. Psykisk sårbare borgere i mere eller mindre komplekse forløb vil opleve at få udformet en del forskellige planer, der ikke nødvendigvis er velkoordinerede mellem de involverede parter. Det betyder, at borgeren kan opleve en fragmenteret indsats, eller kan blive tabt et sted mellem de to systemer. Problematikken skyldes dels manglende mulighed for datadeling på tværs, dels at medarbejderne i de involverede afdelinger arbejder ud fra forskellige lovgivninger og incitament, hvilke kan være direkte modstridende.

Samtidig har de regionale og kommunale medarbejdere hver deres mål, opgaver og incitament, og arbejder ud fra hhv. sundheds- og servicelov. Ved at samle udvalgte tilbud i fælles ledelse og fælles økonomi, kan der skabes ensartede incitament for såvel ledelse som medarbejdere. Dette vil understøtte en helhedsorienteret indsats, som både har fokus på det sundhedsfaglige, socialt faglige og borgerens samlede livssituation.

Målgruppe

Borgere tilknyttet psykiatrien samt en eller flere kommunale afdelinger.

Case

En borgers psykiske tilstand nødvendiggør, at borgeren sendes frem og tilbage mellem regions- og socialpsykiatri, hvor der både er ansat socialt- og sundhedsfagligt personale til at hjælpe med de forskellige problematikker. De ansatte får samtykke til at dele nødvendige oplysninger, for at koordinere opgaverne. Men de har hver deres dokumentationskrav og IT-systemer, så de er nødt til at give hinanden oplysninger via udskrevne papirark.

Senere i forløbet får borgeren indsats fra to afdelinger i kommunen, der laver to forskellige handleplaner for borgeren med hvert sit mål. Dette gør det uoverskueligt og umuligt for borgeren at følge nogle af planerne.

Forventede effekter

En mere sammenhængende indsats sætter borgerens behov i centrum, på tværs af de strukturer og incitament, den enkelte instans omkring borgeren har. Det skaber mulighed for at samle ressourcer, og undgå dobbeltarbejde, i form af eksempelvis dobbelt dokumentation. Samtidig undgås det at borgeren tabes mellem to systemer, og borgeren vil opleve et mere sammenhængende og gennemskueligt forløb. Borgeren vil dermed få bedre overblik over og indblik i sin samlede indsats. Dette giver øget mulighed for at have indflydelse på egen sag – at blive hovedaktør i eget liv, hvilket vil understøtte borgerens vej til at komme sig.

Tovholderkommune: Silkeborg